No. 445. **1848.**

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze Courant verschijnt te Amsterdam, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is ƒ 4,50; voor de buitenleden ƒ 5,50; franco door het geheele Rijk. *Brieven, Gelden*, enz. franco te adresseren aan het Bureau dezer Courant.

MAANDAG, 2 OCTOBER.

AGENTEN.
Te 's Hage, Gebr. J. & H. v. Langenhuysen.
Te Rotterdam, J. A. van Belle.

AMSTERDAM, 30 September.

Weldra zullen in het kanton van Geneve de burgers geroepen worden om in twee zwaarwigtige gevallen hunne stem uit te brengen, namelijk voor de verkiezing der Afgevaardigden bij den Nationalen Raad, en voor die der Leden van den Grooten Raad van het Kanton.

De *Observateur de Genève* deelt daaromtrent eenige bedenkingen mede, die wel behartiging verdienen.

Welk standpunt zullen de katholijken bij die verkiezingen nemen? Zullen zij zich bij de behoudsmannen of bij de radicalen scharen? en bij welke behoudsmannen of welke radicalen? Zullen zij de eene of andere partij helpen om het bestaande gouvernement omver te werpen en zich door deszelfs tegenstanders op het sleeptouw laten nemen, of zullen zij zich aan handen en voeten gebonden aan den zegewagen hechten van hen die heden triomfeeren?

Men moet bekennen dat de toestand moeijelijk is en dat zich daar twee afgronden bevinden, waarin elk een ons gaarne zou werpen, met gevaar zelfs van op nieuw het kanton het onderste boven te keeren, en ons de oude ketenen terug te geven of ons nieuwe te smeden. Gelukkiglijk hebben de Katholijken een uitmuntend standpunt van *afwachting* dat veel gemakkelijker dan men denkt de moeijelijkheden zal oplossen.

De Katholijken hebben noch eenig overwigt, noch het gezag te winnen; zij denken er niet aan, zij kunnen het niet, zij willen het niet. De Katholijken hebben niets te vragen, maar zij hechten zich sterk aan de constitutie en aan de vrijheden, welke deze hun verzekert. Het eenigste kwestieuse punt dat hen verontrust en waarop zij het gouvernement wachten, is dat van het lager onderwijs. Het gouvernement dat dit punt goed oplost, kan op hen rekenen; doch wie het kwalijk oplost maakt hen voor altoos van zich afkeerig Er loopt ook zekere soort van ongerustheid rond aangaande de schismatieke conferencie van Fribourg. Zijn daaromtrent duidelijke verklaringen te wachten, en mag men de overtuiging blijven koesteren dat Geneve die hatelijke instructien niet mede heeft geteekend?

De voornaamste pligt der Katholijken is thans om in de verkiezingen hunne keuze te doen vallen op eervolle en bekwame mannen; mannen die rond voor de vuist de constitutie, de vrijheid van godsdienst, de vrijheid van drukpers, de vrijheid van onderwijs voor henzelven, even als voor alle anderen willen. Ziedaar het eenige kiesstandpunt, waarop de Katholijken zich kunnen plaatsen. Daarom moeten in onze keuzen en in onze lijsten zonder genade die mannen worden uitgesloten die door hun staatkundig gedrag, door hunne redevoeringen, of door hun zwijgen bewijzen van hunne onverdraagzaamheid hebben gegeven; zoodanige zijn de mannen der *Protestantische Vereeniging*, en die onbekeerlijke behouders, die geene nationaliteit dan in het protestantismus, geene vrijheid dan in de slavernij der Katholijken. De heerschappij van die denkbeelden en van die mannen is ten einde; er moeten nieuwe mannen komen.

Men moet ook mede die mannen uitsluiten, die de oppermagt van den Staat over de Kerk willen vestigen. De Kerk is niet in den Staat, de Staat is niet in de Kerk. De onafhankelijkheid, de vrijheid, de goede harmonie, ziedaar wat tegenwoordig overal, maar vooral te Geneve, een gemengd land, de normale toestand is. De Katholijken zullen onder zich nimmer dezulken verkiezen, die men *dom genoeg* Ultramontanen noemt, die de theocratie verlangen, om de zeer eenvoudige reden, dat er niet een enkele in het gansche canton, en dat alle Katholijken de afscheiding der beide magten verlangen, zoo wel geestelijken als leken zonder onderscheid, omdat allen opregtelijk burgers en Katholijken tevens zijn. Zij moeten derhalve ook die mannen, weren die ons dat protestantsche stelsel willen opleggen, dat de godsdienst en het geweten wil boeijen aan den wisselenden en tijdelijken toestand van het wereldlijk gezag. Men moet ook die mannen uitsluiten die geene bekwaamheid bezitten, die eene drieste domheid hebben aan den dag gelegd, die uit traagheid zwijgen, die den grooten raad in minachting brengen en den Katholijken schande aandoen.

Nog eens, wij moeten mannen hebben van overtuiging die den moed en den wil van die overtuiging hebben; mannen van vrijheid, mannen van onzen tijd, van onze huidige behoeften. Hunne positie in den Grooten Raad zal zoo schoon zijn! Het is niet te doen om de constitutie te veranderen, om regten te vorderen, om magt af te bedelen, om wie het ook zij te bestrijden; het is niet te doen om kleine of groote hartstogten in de hand te werken, om de Protestanten te gaan stooren; om radicalismus, behoud of communismus voort te planten; het geldt hier om te midden der partijen en der dwalingen van den dag het vermogen der echte sociale beginselen te vestigen, om dezelve op alle wettige belangen opregtelijk toe te passen, met het bepaald streven naar eendragt, orde en algemeene welvaart.

Overigens kan de katholijke lijst zoowel Protestanten als Katholijken bevatten. Zoodanige lijst zal alsdan des te meer bijval vinden, naarmate zij meer eervolle namen bevat en niet de kleur van eene der heerschende partijen vertoont. Dat is eene waardige en tevens een zeer krachtige positie, welke de beste toekomst voorspelt omdat zij die partij zal doen geboren worden, welke eindelijk de partij der geheele natie zal zijn, de partij namelijk der eerlijke lieden, der echte liberalen, geschaard onder het vaandel der vrijheid en der verbroedering.

Maar om zoodanige lijst daar te stellen, moet men aan de kandidaten ter verkiezing vragen wat de Katholijken van Frankrijk aan de hunne hebben gevraagd; zij moeten *antecedenten* hebben, die volstrekt niet twijfelachtig zijn, of zij moeten publiek en formeel voorwaarden aannemen, die den Katholijken tot waarborg strekken. Wanneer wij alzoo bij het vormen van onze lijst iemand daarop plaatsen, die opregt de vrijheid voor allen wil, dan is dit ons regt en pligt; is hij daarbij tevens goed katholijk, die bij groote bekwaamheid de edelste denkwijze paart en een warm Christen is, dan zal de vertegenwoordiging der Katholijken waardig en nuttig zijn; maar wanneer wij te kiezen hadden tusschen een braaf protestant die bekend staat als een vriend der godsdienstige vrijheid, die er stellige bewijzen van heeft gegeven, en een omgekochten Katholijk zonder onafhankelijkheid, zonder overtuiging, een flaauw en laf Christen, o! dan was de keus spoedig gedaan, dan zouden wij duizendmaal liever den gemoedelijken protestant kiezen, op wiens opregte vrijheids-zin wij kunnen rekenen.

Indien de Katholijken op zulk eene wijze handelen, dan zullen zij mannen, afgevaardigden, redenaars vormen; zij zullen door alle partijen geacht worden, en die mate van invloed uitoefenen, die hun toekomt. Laten zij zich in tegendeel op sleeptouw nemen, dan zullen zij zich onteeren ten aanzien van geheel Europa, zij zullen hunne eigene ketenen smeden en ten spot en prooi worden aan alle vijanden der vrijheid.

Gelijk men weet, bestond er in Ierland verschil van meening omtrent de oprigting van gemengde collegiën. De H. Stoel had dezelve veroordeeld, doch de aartsbisschop van Dublin, Dr. Murray, die voor dezelve gestemd was, heeft den heer Ennis naar Rome gezonden om dit punt nader te behandelen. Daarbij had het Engelsche kabinet aan den H. Vader eenige veranderingen in de statuten doen toekomen, doch die den katholijke ouders hoegenaamd geene waarborgen gaven, want het gouvernement zou de professoren enz. benoemen.

Van den anderen kant hebben de aartsbisschop van Tuam Dr. Mac Hale en de bisschop van Ardagh, die er tegen gestemd zijn, zich insgelijks naar Rome begeven, ten einde den Paus naar waarheid in te lichten. Men is uiterst nieuwsgierig naar den uitslag, want de sluwheid van het Engelsch kabinet is groot.

Thans heeft het gouvernement weder een andere twistappel opgeworpen; het wil namelijk de geestelijkheid bezoldigen, doch daar het de middelen daartoe niet bezit en de belastingen evenmin durft verhoogen, kan dit vooreerst nog geen plaats hebben, en om de goederen der anglikaansche kerk in Ierland daartoe aan te wenden, dit zou een ongehoorden tegenstand van de anglikanen, dissidenten, ja zelfs van de Katholijken uitlokken. Het is dus niet te denken dat het gouvernement zich daaraan zal blootstellen.

Maar wat bedoelt dan het kabinet? Verdeelen, verdeelen, onophoudelijk verdeeldheid zaaijen onder het katholijk ligchaam, ziedaar zijne aanhoudende taktiek. Het hoopt daardoor de geestelijkheid in verdenking te brengen bij het volk en haren invloed daardoor te verminderen. Nog nimmer hebben de vrijheden der katholijke kerk in Ierland zoo groote gevaren geloopen, als thans onder de sluwe huichelachtige kabinetten; die elkander vervangen.

Men leest in het *Handelsblad*: Te Meppel heeft in den nacht van Vrijdag op Zaturdag eene ernstige vechtpartij plaats gehad tusschen eenige dragonders en burgers. De twist ontstond in eene herberg, welker glazen het eerst ingesmeten werden. Op straat gekomen werden de dragonders met steenen geworpen en een hunner is zoo gekwetst, dat hij met een wagen naar Zwol moest vervoerd worden. De dragonders daarentegen hebben, behalve meer ergerlijke tooneelen, een jongen in de Smildervaart geworpen, doch daar deze persoon goed konde zwemmen heeft hij zich gelukkig gered.

Het stedelijk bestuur van Maastricht heeft bij publicatie de ingezetenen dier stad gewaarschuwd tegen het eten van okkernoten, als dit jaar ongezond en zelfs gevaarlijk zijnde.

LEEUWARDEN, 27 Sept. Men verneemt, dat van het alhier in bezetting liggende garnizoen, ten gevolge der gedane aanvrage om vrijwillig dienst te nemen bij het Oost-Indische leger, 142 onder-officieren en manschappen van het 3de regiment infanterie en 15 onderofficieren en manschappen van het 3de regiment dragonders, zich reeds als zoodanig hebben aangegeven. (*P. F. C.*)

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 28 September. De nationale vergadering heeft heden onderscheidene paragrafen der Constitutie aangenomen. Het schijnt zelfs dat de Kamer besloten heeft over vele punten heen te stappen, die, in kalmer tijden, voorzeker eene hevige discussie zouden hebben uitgelokt. Des te erger, indien de constitutie, in kalmer tijden, moet worden toegepast. Eene nieuwe herziening kan dan onvermijdelijk wezen.

— Alle waarlijk ernstige organen der Parijsche pers betreuren het votum, gisteren door de nationale vergadering uitgebragt, toen zij het denkbeeld van twee Kamers verwierp. De vertegenwoordigers der roode republiek juichen er daarentegen luidkeels over. Niets is eenvoudiger. Eene zaak spijt hun, namelijk dat zij in de tegenwoordige zamenstelling der vergadering geene elementen vinden voor eene andere Conventie. De *Réforme*, o. a. veroorlooft zich allerlei hitse scherts op den heer Odilon Barrot en hen, die zijne denkbeelden zijn toegedaan.

— Eerdaags zullen de nog overige benoemingen bekend zijn. Louis Napoleon, die bepaaldelijk hoopt op de keuze in Yonne zal in de Seine, Neder-Charante, Orne en Corsica moeten vervangen worden. De heer Gent, in een tweegevecht gedood, de heeren d'Arragon en Durand overleden, maken drie vacaturen in de departementen Vaucluse, Tarn-et-Garonne en Calvados. Met den heer Lubers, die zijn ontslag zal geven als vertegenwoordiger voor de Gironde, heeft men acht nieuwe verkiezingen. De heer Bugeaud volhardt in zijne kandidatuur te Parijs, en de heer Lubers zou te Bordeaux het veld ruimen voor den heer Guizot. Raspail in de nationale vergadering toegelaten zijnde, ofschoon hij gevangen zit, kan ook dezelfde regel in toepassing worden gebragt voor de ministers van Lodewijk Philips.

— In den *Moniteur* leest men het volgende:

»Verscheidene dagbladen hebben het navolgende berigt medegedeeld:

»»De Fransche regering heeft aan onze diplomatieke agenten te Napels en aan onze zeemagt het bevel afgezonden om de vijandelijkheden tusschen Sicilie en de Napelsche regering te doen ophouden."''

»Dit berigt bevat eene onnaauwkeurigheid, in zooverre het doet veronderstellen, dat de Fransche regering in-

onmiddellijk bevelen heeft kunnen geven, zoowel aan Sicilie als aan de Napelsche regering. De republiek heeft in deze aangelegenheid niet tusschen beide kunnen komen, dan uit naam der menschelijkheid."

— Het proces van den 15 Mei zal in November behandeld worden; ten gevolge der instructie is het getal beschuldigden van 600 tot op 160 verminderd, waaronder verscheidene reeds in hechtenis, en anderen betrokken waren in de zaken van Junij. De veroordeeling van de heeren Barbès, Blanc, Albert, Caussidière, Raspail en Courtais zoude nog 6 vacaturen uitmaken, waarvan 4 te Parijs.

— Prins Napoleon zal, zegt men, een verlof vragen onder voorwendsel van zich zoo niet aan de eerbewijzingen, dan ten minste aan de nieuwsgierigheid te onttrekken. Waar zal hij heen gaan? Naar de departementen? Dan beschuldigt men hem van intrigues voor de oprigting van het keizerrijk. Naar Engeland? Dan beschuldigt men hem van zamenspanning met de vijanden van Frankrijk, en voornamelijk met Sir Robert Peel. Zijne positie is zeer hagchelijk. Zoodra hij spreekt, blijkt zijne onbeduidendheid, en is hij verloren; spreekt hij niet, dan verliest hij zich onder de menigte.

— De petitie tot invrijheidstelling van Raspail telt 50,000 handteekeningen en dagelijks komen er nog meerdere bij. De petitionarissen zouden hun verzoekschrift in optogt aan de nationale vergadering overbrengen. Men was niet zonder bezorgdheid voor deze nieuwe demonstratie, ofschoon het, bij den staat van beleg, eerder te denken is dat zij niet zal plaats hebben.

— Bij de mobile garde zijn, tot bevordering der tucht, raden van onderzoek ingesteld.

— Men heeft met weerzin in de straten der hoofdstad zien verschijnen jagers van Vincennes, die bijna alleen onder de linietroepen den 24 Februarij, de municipale garde tegen het volk beschermd hebben.

— De heldere electrieke verlichting, waarvan wij gisteren spraken, zal worden toegepast op de spoorwegen, bij de nachttreinen.

— De *Moniteur du Soir* zegt dat de heer Arago *niet* van Berlijn teruggeroepen is; zooveel is echter zeker, dat hij te Berlijn met een slecht oog wordt aangezien.

— Voor eenigen tijd werden twee verordeningen van den aartsbisschop van Parijs, betreffende den rang en het tractement der vicarissen door den minister van openbaar onderwijs en eeredienst vernietigd. Hetgeen voorzien was, is gebeurd; dit besluit van den minister heeft de reclamatiën der geheele geestelijkheid opgewekt.

— De dochter, die aan de hertogin de Montpensier geboren is, wordt de vermoedelijke erfgename van den troon van Isabelia.

— De *Constitutionnel* begint heden met de mededeeling van het werk van den heer Thiers over het *eigendom*. Men leest in de voorrede het volgende:

»Vermits de Fransche maatschappij gekomen is tot dien staat van zedelijke verlijstering, dat de natuurlijkste, de klaarblijkelijkste, de meest algemeen erkende denkbeelden in twijfel getrokken en onbeschaamd geloochend worden, moge het ons vergund zijn, ze te bewijzen, alsof zij zulks noodig hadden, ofschoon het eene lastige en moeijelijke taak is te bewijzen wat geen bewijs noodig heeft."

— Den 23 September is de abbé Maria Ratisbonne, wiens wondervolle bekeering op den 21sten Januarij 1842 bij de geloovigen zulk eene groote blijdschap heeft verwekt, te Laval tot priester gewijd door Mgr. den bisschop van Mans.

— Dubois, de tamboer-majoor van het 12de legioen die zich gedurende de Junijdagen zulk eene treurige vermaardheid heeft verworven, is heden door den krijgsraad veroordeeld tot 5 jaren dwangarbeid. De voorlezing van het vonnis van dezen insurgent, die zich de *barricaden-professor* liet noemen, heeft eenen levendigen indruk op de toehoorders gemaakt.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 29 Sept. Men beklaagt zich luid over de houding van de besturen der aangrenzende Zwitsersche kantons, welke, zoo zij al den inval in Baden van Struve niet begunstigden, dan toch de voorbereidselen daartoe niet belet noch aan de Duitsche overheden daarvan kennis gegeven hebben. Een officiëel artikel, in de *Frankfurter Ober-Postamts-Zeitung* van 27 September voorkomende, zegt daaromtrent het volgende:

»Het rijks-ministerie van buitenlandsche zaken heeft, zoodra de inval van vrijcorpsen uit Zwitserland in het groot-hertogdom Baden bekend geworden was, den rijksgezant bij het Zwitsersch eedgenootschap, den afgevaardigde Franz Raveaux, die zich met verlof te Keulen bevond, gelast zich onverwijld op zijnen post te begeven. Die gezant is reeds gisteren naar Bern vertrokken. Hem is opgedragen, onmiddellijk omtrent het gebeurde in de grens kantons ophelderingen te vragen en daarop aan te dringen, dat maatregelen genomen worden om nieuwe invallen te voorkomen. Na ontvangst van nieuwe berigten behoudt het rijks-ministerie zich verdere maatregelen voor."

Ten aanzien van de gebeurtenissen in Baden meldt hetzelfde blad het volgende:

»In den loop van den 26 September zijn bij de rijks-ministerien van binnenlandsche zaken en van oorlog berigten van het groot-hertogelijk Badensch ministerie, van den rijks-commissaris graaf Keller en van den bevelhebber der Badensche rijks troepen, generaal Hoffmann, ingekomen. Zij bevestigen de zegepraal der Badensche rijks-troepen over de opstandelingen en hun voortrukken naar Heitersheim.

»De opstandelingen verstrooijen zich naar alle kanten en trachten den Rhijn over te steken, die boven door de Zwitsers bezet is. Een deel der geroofde gelden en Struve's papieren werden buit gemaakt. De rijkstroepen tellen slechts één doode en vier gekwetsten; van de opstandelingen bleven er in Staufen achttien, en van alle zijden werden gevangenen aangebragt. In den Seekreis is het rustig; de tijding dat Oostenrijksche en Beijersche rijkstroepen van Bregenz en Lindau aanrukken, schijnt iederen inval in dat gewest te hebben verhinderd."

ITALIE.

De *Gazetta di Roma* en de *Giornale Romano* bevestigen volkomen de zamenstelling van het ministerie, zoo als die gisteren door ons is gemeld.

— Z. H. heeft onlangs te voet door de straat van St. Gregorius gaande, eene hartelijke eerbewijzing ontvangen van het Romeinsch legioen.

— De Cardinaal Altieri, president der provincie Roma en Comarca is op zijn togt door de plaatsen van zijn gebied overal met uitbundige geestdrift ontvangen.

De Italiaansche berigten luiden nog steeds vrij duister. Men weet zelfs niet of de voorloopige onzijdigheid van Venetië door Oostenrijk erkend is. Doch wat meer is, men is nog in het onzekere omtrent den duur der wapenschorsing. Volgens de *Gazetta de Milano*, is zij 30 dagen verlengd, waaruit men, zegt dit blad, tot eene spoedige minnelijke oplossing kan besluiten.

Een brief van Venetie wil weten, dat het Oostenrijksch eskader, op het naderen der Fransche flotilje, in allerijl naar de haven van Triest zou zijn terug gekeerd.

LAATSTE BERIGTEN.

's GRAVENHAGE, 30 Sept. In de heden ten half 3 ure geopende zitting, zijn de openbare beraadslagingen over de Grondwets-Herziening bepaald op Maandag ochtend ten 11 ure. — Voorts is thans reeds bekend geworden de Memorie van Beantwoording der Regering op het verslag der afdeelingen, waaraan wij het volgende ontleenen:

Het door de bepalingen onzer Grondwet zoozeer bemoeijelijkt werk om tot eene herziening der Grondwet te komen, is thans door zamenwerking van den Koning en de Vertegenwoordiging zoo ver gevorderd, dat de Tweede Kamer in dubbelen getale haar oordeel daarover moet uitspreken.

Dit oordeel wordt, door de bepaling van art. 230 der Grondwet, houdende dat de besluiten bij eene meerderheid van drie vierde gedeelten der tegenwoordige leden worden opgemaakt, bij de aanneming der herziening, in de daad het zegel, door de Natie daarop gedrukt; want er zoude zeker geene mogelijkheid zijn, dat drie vierden der leden zich daarvoor verklaarden, indien de overgroote meerderheid der Natie dit gevoelen niet deelde.

De Regering beschouwt het als een gelukkig voorteeken, dat er dan ook volkomene eenstemmigheid tusschen haar en deze Kamer bestaat omtrent het standpunt, waarop het tegenwoordig onderzoek moet worden geplaatst.

De Kamer daalt niet af tot persoonlijke inzigten en wenschen; zij dringt niet aan op nadere wijzigingen of veranderingen, vermits de Regering niet bij magte is daaraan gehoor te geven: maar zij overziet het geheele werk; zij bevredigt zich niet met de letter der wet, welke voor haar ligt, maar wil in den geest dringen, en vraagt met regt van de Regering alle inlichtingen en verzekeringen omtrent de ware strekking der hoofdbepalingen, opdat zij met volkomene kennis van zaken kunne zeggen: het geheel, zoo als het daar ligt, bevat zoo veel goeds, zoo veel dat bevredigt, dat eene aanneming boven eene verwerping is te verkiezen, — of omgekeerd: het geheele werk is zoo gebrekkig dat het beter is nog te behouden wat is, om beter te verbeiden.

Dit standpunt van beoordeeling maakt dan ook thans den wensch tot meerdere splitsing der wets-ontwerpen, ook al konde hij worden bevredigd, minder doeltreffend; terwijl de wisseling van denkbeelden, vroeger tusschen de gewone Tweede Kamer en de Regering gehouden, en de belangrijke wijzigingen daardoor in het oorspronkelijk ontwerp gebragt, de vermenging van ongelijksoortige voorschriften onschadelijk heeft gemaakt.

Ook hier is dus weder eenstemmigheid van gevoelen tusschen de groote meerderheid der Kamer en de Regering. Zoo ook is het gelegen met het bijeenroepen van de Provinciale Staten, terstond na de afkondiging der wets-ontwerpen van noodzakelijkheid. Hier verkeert men in een bijzonder geval, waarop de algemeene regelen van wetgeving geene toepassing vinden, maar waaromtrent alleen kan gevraagd worden, of aan art. 228 der Grondwet is voldaan, als zijnde dit de eenige wets-bepaling welke geheel en uitsluitend het onderwerp beheerscht.

Wat eindelijk betreft de opmerking, dat de ontwerpen van grondwets-herziening niet in zich bevatten eene dadelijke vereenvoudiging van en bezuiniging in het staatsbestuur, moet de Regering opmerken, dat in de Grondwet, in het IIde, IIIde, Vde, VIIde en VIIIste wets-ontwerp toch de grondslagen daarvoor in veel opzigten zijn gelegd, en het hoofdzakelijk van den voortdurenden en vasten wil der Regering, geruggesteund door de Vertegenwoordiging, zal afhangen, om trapsgewijze in de staats-uitgaven door vereenvoudiging tot bezuiniging te geraken. De Regering mag dan ook niet toegeven dat zij daar, waar zulks in haren weg lag, dezen volkswensch niet heeft bevredigd; maar zij heeft geaarzeld om de vernietiging van een staatsligchaam uit te spreken, in welks werkzaamheden op eene andere wijze zouden moeten voorzien worden, en het werk op den minder kostbaren voet ingerigt, welken de Regering op het oog heeft, met minder kosten grooter nut kan stichten dan afzonderlijke raadgevers.— De regering stemt overigens geheel met de kamer in, dat welgeregelde finantiën een van de grootste waarborgen voor de rust, de welvaart en de onafhankelijkheid des vaderlands uitmaken, en wenscht niet minder dan de Kamer en de Natie dezelve gevestigd te zien.

Na deze opmerkingen omtrent de vier eerste punten van het Verslag, gaat de Regering tot de behandeling van het 1ste wets-ontwerp over.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

			29 SEPT. 4½ u.	gebl. 30 SEPT.		4½ u.
Nederl. Werkel. Sch. à	2½	pCt.	44 11/16	44 15/16	à	44¾
Dito Dito	3	•	52½	52¾	•	52¾
Dito Dito op cert.	3	•			•	69 1/16
Dito Dito	4	•	68 13/16	69	•	
O. I. Leening	4	•	67¼	67½	•	
Amortis. Syndic.	3½	•	68½	68 13/16	•	69
Handel-Maatschappij	4½	•			•	
Haarlemmermeer	4	•			•	
Aand. Rijn-Spoorweg	4½	•	71½		•	
Aand. Holl. S. M.		•			•	
Belgie	4½	•			•	
Dito	2½	•		36½	•	
Dito bij Rotschild	2½	•	36⅝	36 7/16	•	36½
Spanje, L. bij Ard. van 85 £	5	•	7 9/16	7 9/16	•	7⅞
Dito Dito van 516 £	5	•	7 7/16	7 7/16	•	7½
Dito bij Dito onb. st.	5	•	7⅞		•	
Dito	3	•	25		•	
Dito Binnenl. à 6 m.	3	•	18	18 1/16	•	18½
Coupons Ardoins		•	6 1/16	5⅞	•	6
Passive		•			•	
Deferred		•			•	
Fransche Uitgest		•			•	
Portugal, te Londen	3	•	22½	22½	•	
Dito Dito	4	•	24 1/16	23 15/16	•	24 1/16
Dito Binnenl. à 1 Conto	5	•			•	
Rusl. Ob. H. 1798 en 1816	5	•	98	98⅛	•	
Dito Dito 1828 en 1829	5	•	98¼	98¼	•	
Ct. b. d. 1831 en 1833	5	•	87	86¾	•	
Dito bij Hope	4	•	77¼	78		
Dito bij Stieglitz en C°.	4	•	77⅝	77½	•	
Cert. te Hamburg	5	•			•	
Inschrijving in Assignat.	6	•		53½	•	
Cert. van Dito	6	•		54½	•	
Polen, Certific.	4	•			•	
Dito Aand. met Loten fl 300		f			•	
Dito Dito fl 500		•	113		•	
Amerika, Phil. Bank	6	pCt.			•	
Dito	5	•			•	
Dito Bank-Actien		•			•	

Oostenrijk, Met. 5 pc. 68¾; 2½ pc. 56½, ⅝; Braz. 5 pc. 76½; 1843 74, Mexico 5 pc. 16⅞.

Wisselkoers.

2/m. Parijs 55; Zigt Parijs 56½; 2/m. Londen 11,87½; 3/m. Londen 11,92½; 2/m. Hamburg 34 11/16; Zigt Hamburg 35; Lissabon 40½; 3/m. Porto 40½; 2/m. Petersburg 1,82.

BUITENLANDSCHE EFFECTEN.

ANTWERPEN, 29 Sept. Belg. leen. $2\frac{1}{2}$ pc. 38⅝; 5 pc. 77¾; 4½ pc. 71; Spanje Ard. 5 pc. 7½.

PARIJS, 28 Sept. Fr. 3 pc. 44,40; 4 pc. —; 5 pc. 69,90; 5 pc. N. 69,45; Schatk. —,—; Bank-Act. 1610,—; Belg. 5 pc. 78½; 1842, 5 pc. 78½; $4\frac{1}{2}$ pc. —; $2\frac{1}{2}$ pc. —; Nap 880,—; Spanje 3 pc. —; Holl $2\frac{1}{2}$ pc. —; Piem. leen. 880,—; Rom. leen. 65½.

MADRID, 23 Sept. Act. Sch. 3 pc. 19⅝; Id. 5 pc. 10½; Uitgest. Sch. 3¾; Coupons 6; Pass. Buit. Sch. —.

LONDEN, 28 Sept. Cons. op tijd 86 a 86⅛; Braz. 75 a 77; 1829/39 74 a 76; Equador 1⅞ a 2⅛; Ven. 14 a 16; Uitg. 4 a 5; Holl. Gron. 11½ a 12; Uitg 2 a 2½; Denem. 3 pc 67 a 69; Port. 2½ pc. 44¾ a 45; id. 4 pc. 71 a 71½; Mexico 17 a 17½; Peru 29 a 31; Port: 4 pc. 23 a 24; 3 pc. 22 a 23; 5 pc. 68 a 70; Rusl. 1822, 5 pc. 99½ a 100; Spanje 5 pc. 11½ a 11¾; id. 3 pc. 23 a 23½; id. Passive 2⅞ a 3.

ADVERTENTIEN.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.